

РЕШЕНИЕ

№ 2065

гр. София, 30.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **319** по описа за **2021** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Териториална Дирекция /ТД/ на Национална агенция по приходите /НАП/ - [населено място], чрез юрк. С. Е., срещу Решение №20229975 от 20.10.2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 97-и състав, постановено по н.а.х.д. № 1405/2019г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № F340541/22.01.2018г., издадено от директора на Офис „М.“ при ТД на НАП [населено място], с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лева на основание на чл. 179, ал.1 от ЗДДС за извършено нарушение на чл. 125, ал. 5 във вр. с ал. 1 от Закона за данък добавена стойност /ЗДДС/.

С касационната жалба се релевират възражения за неправилност на решението на СРС– касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Счита, че неправилно СРС е приел, че са налице предпоставки за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, за което излага подробни съображения. Моли за отмяна на въззивното решение и постановяване на ново, с което НП да бъде изцяло потвърдено.

Касаторът ТД на НАП - С. в съдебно заседание се представлява от юрк. С., който поддържа така депозираната жалба. Претендира юрисконсултско

възнаграждение. В случай, че ответникът е направил искане за присъждане на адвокатско възнаграждение, моли същото да бъде намалено до законовия минимум.

Ответникът [фирма], редовно призован, не се представлява. Депозирана е молба от 02.03.2021, съдържаща доводи по същество. Не се претендират разноси.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Д. счита касационната жалба за основателна, а оспореното решение за неправилно.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, шестнадесети касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, и от лице с процесуална легитимация, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел за установено въз основа на събраните по делото писмени доказателства и гласни доказателствени средства, че на 25.09.2017г. на в ТД на НАП С., офис „М.“ е установено, че [фирма], в качеството си на регистрирано и задължено лице по ЗДДС, не е подало в законоустановения срок справка-декларация по ЗДДС за данъчен период месец юли 2017г., която е следвало да бъде подадена съответно до 14-то число на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася, като декларацията е била подадена на 15.08.2017 г. - с един ден закъснение. Прието е, че дружеството не е спазило законоустановения срок за подаване на декларация по ЗДДС, с което е нарушил разпоредбата на чл. 125, ал.5 вр. с ал. 1 от ЗДДС, за което е съставен АУАН.

Въз основа на АУАН, при идентично описание на фактическата обстановка и идентична правна квалификация, било издадено атакуваното НП от директора на Офис „М.“ при ТД на НАП [населено място].

За да отмени НП, районният съд е приел, че при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, но са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН за маловажност на деянието.

Решението е неправилно.

Споделят се правните изводи на съда, че при съставяне на АУАН и издаване на процесното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Безспорно [фирма] е извършило процесното административно нарушение, осъществявайки фактическия състав на нормата на [чл. 125 ал. 5 ЗДДС](#), тъй като не е подало в регламентирания срок - до 14-то число на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася, справка-декларация по [чл. 125 ал. 1 ЗДДС](#) за месец юли 2017г., въпреки че е регистрирано лице по същия закон.

Настоящият съдебен състав не споделя съображенията на въззивния съд за наличие на предпоставките за преценка на конкретния случай като маловажен по смисъла на [чл. 28 ЗАНН](#), във връзка с [чл. 93, т. 9 НК](#), приложим от препращането на [чл. 11 ЗАНН](#).

Фискалните правоотношения са особено значими и нарушенията, които ги засягат, са с относително по-висока степен на обществена опасност от другите административни нарушения.

Хипотезата на маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН се изключва, само ако деянието е извършено повторно, т.е. ако е извършено в едногодишен срок от предупреждението, с което административнонаказващият орган е приложил чл. 28 от ЗАНН за същото по вид нарушение по аргумент от чл. 28, „а“ от ЗАНН вр. с § 1, т. 35 от ДР на ЗДДС. В настоящия случай Предупреждение № 176128 е издадено на 26.11.2015г., което означава, че нормата на чл. 28 от ЗАНН би била неприложима по отношение на деяния, извършени след тази дата и до една година след това.

Деянието, за което е ангажирана отговорността на дружеството, обаче не е извършено в този период, а след това – на 15.08.2017г., поради което не се явява повторно и следователно не е изключено от хипотезата на чл. 28 от ЗАНН. От друга страна обаче, регистрирано по ЗДДС юридическо лице е наясно със задълженията си по закон, в това число и подаването в срок на ежемесечните справки декларации. След като веднъж е пропуснал срока за подаването ѝ и е бил предупреден от органите на НАП през 2015г., то допуснатото нарушение през 2017г., макар и извън едногодишния срок на предупреждението не би могло да се квалифицира като маловажно, тъй като обективно е налице неизпълнение на законовите изисквания за срока за подаване на справките декларации по ЗДДС.

Ето защо и решението на СРС следва да се отмени и вместо него се постанови ново, с което да се потвърди оспореното наказателно постановление.

С оглед изхода на спора и при направено своевременно искане за това на касатора се следват разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение, определени по реда на НЗПП в размер на 80 лв.

Воден от горното, Административен съд София- град, XVI касационен състав,
РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №20229975 от 20.10.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97-и състав, постановено по н.а.х.д. № 1405/2019г. и вместо това постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление /НП/ № F340541/22.01.2018г., издадено от директора на Офис „М.“ при ТД на НАП [населено място], с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лева на основание на чл. 179, ал.1 от ЗДДС за извършено нарушение на чл. 125, ал. 5 във вр. с ал. 1 от Закона за данък добавена стойност /ЗДДС/.

ОСЪЖДА Д. Г. О., ЕИК:[ЕИК] да заплати на ТД на НАП С. сумата от 80 лв разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.